

Engell (KF):

Skatteministerens forslag er jo en direkte opfølgning af det forslag vedrørende vandmiljøplanen, som vi netop har behandlet, og den konservative folketingsgruppe kan naturligvis tilslutte sig ministerens forslag.

I den debat, der har været om vandmiljøplanen og ikke mindst de økonomiske konsekvenser af den, har der jo været mange forskellige gisninger og synspunkter fremme om, hvilke konsekvenser den forventes at få både for de offentlige kasser og for erhvervslivet. Det er mit indtryk, at der med de to forslag, som vi har til behandling her i dag, det, der netop er behandlet, og så det, vi har her på bordet, lægges op til, at der gives rimelig kompensation for de merudgifter, som de skærpede miljøkrav medfører, vel vidende, at der naturligvis også i erhvervslivet vil være store byrder at bære på dette område. Men det er prisen, når vi ønsker at sikre de miljømæssige kvaliteter, som vi tillægger så stor en værdi.

Ikke desto mindre har man i debatten kunnet hæfte sig ved den store usikkerhed, der har været om, hvor meget eller hvor lidt staten egentlig selv er parat til at bære. Derfor tror jeg, at det vil være ganske væsentligt under det udvalgsarbejde, vi skal tage hul på, at få sat tallene rigtigt på plads, så vi præcis ved, hvad det er for udgifter, der skal afholdes, og hvor der skal kompenseres via de offentlige kasser.

Med disse ord skal jeg bare sige, at vi fra konservativ side som sagt kan tilslutte os lovforslaget, og at vi gerne medvirker til en hurtig udvalgsbehandling.

Bjørn Poulsen (SF):

Så ser vi atter et forslag på afskrivningsområdet, som føjer en ny kvist til afskrivningstræet, vel det mest forgrenede træ, der efterhånden findes i nogen som helst form for skov.

Det er et forslag om straksafskrivninger på miljøinvesteringer, og det hører naturligvis tæt sammen med det lovforslag, vi lige har behandlet. SF har, hvad angår dette forslag, den samme indstilling som til det tidligere behandlede forslag: vi er imod den form at klare problemerne på.

Man kan godt undre sig lidt en gang imellem og ikke mindst nu her lige efter nytår – alle disse mange ting, som man pålægger det danske erhvervsliv, og den meget, meget negative sang

om dets muligheder for at kunne klare det, lige efter at de samme partier, som siger, at det er svært for erhvervslivet, har lettet samme erhvervslivs konkurrenceevne ganske betydeligt, så vidt jeg har kunnet forstå på diskussionen mellem 4 og 8 pct., alt efter hvem det er, der udtaler sig. Men når det drejer sig om at investere på et område, hvor man altid har sagt, at det er den, der laver griseriet, der skal klare tingene bagefter, når der skal ryddes op, eller når der skal renses, så er man nødt til af hensyn til samme arme erhvervsliv at lempe nogle regler, for at det kan få det lidt bedre.

Fra SF's side må vi sige, at den måde at klare tingene på er dårlig, og ikke mindst er den så uendelig gammeldags traditionel, at vi har meget svært ved at se, at der skulle være noget fornuftigt i det.

Provenutabet over den årrække, som det drejer sig om, er det selvfølgelig svært at sige noget som helst om. Man har anslået omkring 400 mio. kr.; jeg vil sige, at sådan et provenutab kunne bruges meget mere fornuftigt på miljøområdet på andre måder.

Sønderby (V):

Jeg skal ikke sige ret meget om lovforslag nr. L 131, skatteministerens forslag, som jo er en direkte følge af det lovforslag, vi lige har drøftet.

Disse to lovforslag skulle egentlig være kommet, samtidig med at vi vedtog havmiljøplanen, og når de kommer nu, så synes jeg, at de, der mener, at forslagene er rimelige, må prøve på at få dem igennem, så virksomhederne ved, hvad de har at rette sig efter.

Det her betyder også arbejdspladser, for der er ingen tvivl om, som jeg sagde før, at vi konkurrencemæssigt er skrappere på disse områder. Hvis vi pålægger virksomhederne for store omkostninger, kan det koste arbejdspladser, og derfor undrer det mig stadig væk, at det flertal, som Socialdemokraterne og SF gang på gang har peget på at der er for, at vi nu må gøre noget ved miljøet, ikke også vil være med til at bære nogle af byrderne.

Jeg vil også støtte det forslag til ændring, der er til den anden lov, dvs. lovforslagets § 2, for da vi diskuterede vandmiljøplanen, regnede vi med, at vi ville have løst de fleste af problemerne inden 1989 med de afskrivningsregler, der blev lavet for landbruget, men da vandmiljø-